

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat
„Calea Ferată din Moldova” împotriva Societății cu răspundere limitată „Biagro
Natal”, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Seviz” cu privire
la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin
care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată
„Biagro Natal”, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 22
ianuarie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 22 iulie 2014, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva SRL „Biagro Natal” cu privire la încasarea
datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 11 iunie 2013, între
ÎS „Calea Ferată din Moldova” și SRL „Biagro Natal” a fost încheiat contractul
cu privire la modul de achitare a transporturilor de mărfuri pe calea ferată din
Moldova nr. 6000997.

Menționează că, conform pct. 1.1 al contractului enunțat, obiectul
contractului constituie reglementarea relațiilor reciproce ale părților contractante
legate de organizarea transporturilor de mărfuri export-import și de mărfuri în
trafic local pe calea ferată din Moldova, de acordarea serviciilor suplimentare
legate de transportare și de achitarea acestora de către SRL „Biagro Natal” la
tariful stabilit.

Invocă că, prin comanda de transport nr. 8/1 din 09 august 2013, SRL
„Biagro Natal” a solicitat includerea în planul de transport pentru luna august
2013 a 09 vagoane pentru transportul orzului furajer în cantitate de 540 tone din
stația Bucovăț la stația Reni, iar prin telegrama Serviciului încărcături al ÎS

„Calea Ferată din Moldova” nr. 237 din 13 august 2013 a fost permis șefului stației de expediție (stația Bucovăț) să coordoneze expediția cu pârâta.

Afirmă că, conform art. 38 alin. (7) din Codul transportului feroviar, șeful stației de expediție și expeditorul de mărfuri SRL „Biagro Natal” au precizat numărul de vagoane necesare pentru a fi trase, pe zile, cu indicarea acestor date în fișa de evidență nr. 233/782 pentru luna august 2013.

Sustine că, contrar prevederilor art. 38 din Codul transportului feroviar, SRL „Biagro Natal” nu a solicitat executarea comenzii de transport al mărfii stabilită în fișa de evidență menționată.

Astfel, consideră că, în baza art. 125 al Codului transportului feroviar, este în drept să-i calculeze amendă expeditorului de mărfuri SRL „Biagro Natal” pentru neexecutarea comenzii, în mărime de 216 lei pentru fiecare vagon, ceea ce în total constituie suma de 1 944 lei conform fișei cumulative nr. 161011, precum și costul serviciilor suplimentare acordate acestuia în sumă de 607,68 lei înscrise în fișa cumulativă nr. 161010 și calculate conform pct. 28 al Culegerii de tarife la transportarea mărfurilor pe calea ferată din Moldova în trafic local.

Relevă că, la data de 08 mai 2014, a expeditat în adresa pârâtei reclamație, prin care a solicitat achitarea în mod benevol a datoriei, însă aceasta nu a fost executată.

Solicită încasarea din contul SRL „Biagro Natal” a datoriei în sumă totală de 2 551,68 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014 a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtei, SRL „Seviz”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016 acțiunea a fost admisă și au fost încasate din contul SRL „Biagro Natal” în beneficiul ÎS „Calea Ferată din Moldova” datoria în sumă de 2 551,68 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data de 11 iunie 2013 între ÎS „Calea Ferată din Moldova” și SRL „Biagro Natal” a fost încheiat contractul nr. 6000997 cu privire la modul de achitare a transporturilor de mărfuri pe calea ferată din Moldova, iar prin comanda de transport nr. 8/1 din 09 august 2013, pârâtul a solicitat includerea în planul de transport pentru luna august 2013, a 09 (nouă) vagoane pentru transportul orzului furajer în cantitate de 540 de tone din stația Bucovăț la stația Reni.

De asemenea, prima instanță a mai reiterat că, prin telegrama nr. 237 din 13 august 2013, Serviciul încărcături al ÎS „Calea Ferată din Moldova” a permis șefului stației de expediție (stația Bucovăț) să coordoneze expediția cu SRL „Biagro Natal”, ultima fiind notificată despre parvenirea planului și întocmirea fișei de evidență, însă, contrar prevederilor art. 38 din Codul transportului feroviar, aceasta nu a solicitat executarea comenzii de transport al mărfii stabilită în fișa de evidență, astfel, în baza art. 25 alin. (1) din Codul transportului feroviar și pct. 28 al Culegerii de tarife la transportarea mărfurilor pe Calea Ferată din Moldova în trafic local, reclamanta a aplicat pârâtei amenda în sumă totală de 1 944 lei și calculat serviciile suplimentare acordate în sumă totală de 607,68 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către SRL „Biagro Natal”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în speță, ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu a prezentat probe, prin care să confirme expedierea comenzii de transportare cu nota privind acceptarea ei către SRL „Biagro Natal”, conform art. 38 alin. (5) și (6) din Codul transportului feroviar.

Astfel, instanța de apel a reținut că, SRL „Biagro Natal”, prin cererea nr. 8/1 din 09 august 2013, a solicitat 09 vagoane și nu a renunțat la acestea, însă ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu a pus la dispoziția expeditorului vagoanele solicitate.

În aceste împrejurări, instanța de apel a constatat că, ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu și-a executat obligațiile de prezentare a vagoanelor spre încărcare la solicitare, obligația SRL „Biagro Natal” fiind doar achitarea sumelor stabilite în tarif. Or, conform pct. 2.3.1 al contractului privind modul de achitare a transporturilor de mărfuri pe calea ferată din Moldova nr. 6000997 din 11 iunie 2013, dacă nu se achită preventiv suma serviciilor, comanda nici nu se pune în executare.

La data de 21 noiembrie 2016, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat eronat legea, și, anume, prevederile art. 38 alin. (5) din Codul transportului feroviar și a concluzionat că, ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu a comunicat expeditorului SRL „Biagro Natal” despre acceptarea comenzii, ori prevederile articolului respectiv nu stabilesc o modalitate concretă de comunicare, astfel informația respectivă a ajuns la destinatar prin intermediul telefonogramei, mai mult ca atât, intimatul nu a probat faptul respingerii comenzii cu un răspuns argumentat conform prevederilor art. 38 alin.(5) din Codul transportului feroviar.

Invocă că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele administrate în susținerea pretențiilor sale invocate în cererea de chemare în judecată, declarațiile martorilor Ștefan Rusu care a declarat că, casiera superioară a telefonat administrației SRL „Biagro Natal” și a solicitat să efectueze încărcătura, în caz contrar vor fi aplicate sancțiuni, și a Elenei Buboc care a declarat că, în luna august după întocmirea cartelelor menționate, personal a telefonat SRL „Biagro Natal” și li-a comunicat că a parvenit planul și să se prezinte pentru a încărca marfa.

Mai invocă că, directorul comercial al SRL „Biagro Natal”, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, nu a primit refuz și că în practică asemenea refuzuri la Calea Ferată nu a întâlnit.

Consideră că, hotărârea primei instanțe a fost emisă în urma unei cercetări multiaspectuale, nepărtinitoare și complete a tuturor probelor din dosar, pe când instanța de apel a dat o apreciere arbitrară acestor probe.

Afirmă că, SRL „Biagro Natal” fiind notificat prin telefonogramă despre parvenirea planului, nu a solicitat executarea comenzii de transport al mărfii și nici nu a întreprins careva acțiuni pentru a-și manifesta voința de a executa comanda de transport conform contractului și comenzii nr. 8/1 din 09 august 2013.

Susține că, pentru neexecutarea comenzii de către SRL „Biagro Natal”, acesta urmează să achite amenda în mărime de 216 lei pentru fiecare vagon în sumă totală de 1 944 lei conform art. 125 din Codul transportului feroviar și să achite serviciile suplimentare acordate în sumă de 607,68 lei calculate conform pct. 28 al Culegerii de tarife la transportarea mărfurilor pe calea ferată din Moldova în trafic local.

Consideră că, decizia instanței de apel nu este motivată în sensul art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiindu-i astfel, încălcat dreptul la un proces echitabil.

Prin referința depusă la data de 18 ianuarie 2017 SRL „Biagro Natal” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ÎS „Calea Ferată din Moldova” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea de stat „Calea Ferată din Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic